

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XVII. Defensio doctrinae de obseruatione vniformi paschali: & quae eius causa ac necessitas: item de obseruatione vniformi diei Dominici: & cur eam Magdeburgenses non audeant repraehendere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

aded prorumpis, vt te sapientiozem Deo iudices? & paulò pòst, quæ stoliditas est, non magis homines simpliciter feruare quod sciūt, quàm argue-
re, quod nesciunt? deindè, quid tantùm de mundo sollicitus es? vel quomo-
dò, vt alienum odisse poterit, cuius procurator existis? Eritis, inquit, odio
omnibus hominibus propter nomē meū: quibus? mundanis, ni fallor, atq;
carnalibus, qui nos idcirco odio habent, quia videmur aspernari, qd dili-
gūt. Et quomodò nō diligit mundū, qui m̄a uult premiū uirginitatis amit-
tere, quàm mundi statum deperire? Et iterim paulò pòst sic dicis, quomo-
dò stabit mundus? quasi æternitatem eius légeris, aut ità à Deo constitu-
tum scias, vt perpetuò perseuerare possit: aut si certus es, eum quandoquē
finiri posse, quid de eius stabilitate sollicitus es? Hactenùs responsum sit, &
quidem à grauiissimo ac sanctissimo authore, Sixto martyre ijs, qui creatio-
nis, & creaturæ mundi, & naturæ aduersùs sanctum & diuinum cælibatum
patroni & defensores uideri uolunt.

*Defensio doctrinæ de obseruatione uniformi paschali: & quæ eius causa
ac necessitas: item de obseruatione uniformi diei Dominici: & cur eã Mag-
deburgenses non audeant reprehendere. Cap. 17.*

Sed respondeamus deinceps ad reliquas accusationes doctri-
narum. & de uniformi, inquit, obseruatione paschali Pij epist. 1. & Vi-
epist. 1.] Sic hãc etiam legem Apostolicam ecclesiæ catholicæ traditam
de celebrando sanctam resurrectionem Dñi primo Dominico, post æqui-
noctium & decimam quartam Lunam occurrente, inter traditiones huma-
nas, quas Magdeburgenses fingūt, & inter laqueos cōscientiæ, quos somni-
ant, & inter commentitios cultus falsi meriti referunt, nulla alia authori-
tate, nisi sua apud suos utentes, quæ satis est apud eos, donèc utriq; respici-
ant, si Dominus uoluerit, à laqueis diaboli, à quo capti tenentur ad ipsius
voluntatem. Interrogabo ergò vos Magdeburgenses, vndè didicistis, trá-
acto æquinoctio, die Dominico post decimam quartam lunam proximo,
pascha celebrare? non enim cum Iudæis celebratis. Vndè ergò didicistis? aut
si hunc uobis ritum maiores uestri tradiderunt, vt ab initio ipsi acceperūt:
vos tamen non necessarium, vt catholicum & apostolicum putatis, cur
non audetis violare? cur non audetis suadere populis, nè pascha die Domi-
nico post 14. Lunam celebrent? cur, inquam, nisi quia non permittit mise-
ricors Dominus, vt tantū insanietis? cui uniformitatem (vt uocabulo ues-
stro utar) obseruationis paschalis damnatis, quam violare tanquàm neces-
sarium, non audetis? aut cur non creditis, traditam esse à sanctis Apostolis
hanc uniformitatem, quã tanta religione per uniuersas Orientis & Occi-
dētis ecclesias custodiri auditis? & quæ tam necessaria ab ecclesia catholi-
cã iudicata est, vt 318. Patrum synodus Nicenã ob Arianam & contro-
uersiam de pasche habitã fuerit? hoc enim testatur magnus Athanasius in
epistola

In ijs, qua
Magdeb. tras-
dunt, nulla
alia authori-
tate nisi sua
apud suos
utuntur.

Cur Lut. non
audeant sua
dere populis,
vt diem cele-
brãdi pascha
tuerent.

epistola ad episcopos Africanos: & subiungit, eò quòd Syri, Cilices, & qui in Mesopotamia degunt, nobiscùm dissentiebant in temporibus paschæ, quod eodem die cum Iudæis celebrabant. Sed gratiæ, inquit, Domino nostro, quia & de fide, & de sacro illo festo in concordiam itum est. Sed recitemus de codice vetustissimo, qui est in bibliotheca Vaticana, decretum ipsum de pascha, excerptum ex actis synodi Nicenæ à Ioanne cognomento ἀπό σχολαστικῶν, patriarcha Constantinopolitano, qui Imperatore Iustiniano decreta synodorum collegit, & in vnum volumen contulit: τῆσ ἀγίας συνόδου ἐν νικεῖα περὶ τοῦ ἀγίου πάσχα. πέπραχται δὲ οὕτως τὰ δόξαν τὰ πᾶσι τοῖσ ἐν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ συνελθοῦσιν ἐν ταῖσ ἡμέραισ τοῦ θεοσεβοῦσ καὶ μεγάλου βασιλέωσ κωνσταντίνου, ὃσ οὐ μόνον τοῦσ προγεγραμμένουσ ἐπισκόπουσ εἰσ ταυτὸν εἰρήνην ποιούμενοσ τῷ ἔθνει ἡμῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ συμπαρῶν τῇ τούτων ὁμιλίῃσ συζητῆ τὰ συμφέροντα τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ ταῖνυν ἐυξεταζομένων τοῦ πράγματοσ περὶ τοῦ δὲν συμφώνωσ ἀγειν τὸ πάσχα ἀπασαν τὴν ὑπούρανον ἠυρέθη τὰ τρία μέρη τῆσ οἰκουμένησ συμφώνωσ ποιοῦντα ῥωμαίοισ καὶ ἀλεξανδρέουσ, ἐν δὲ κλίμα τῆσ ἀνατολῆσ ἀμφισβητοῦν, ἔδοξε πάσῃσ ζητήσεωσ περιαιρεθῆσ καὶ ἀντιλογίᾳσ οὕτωσ ἀγειν καὶ τοῦσ ἀδελφοῦσ τοῦσ ἐν τῇ ἀνατολῇ, ὡσ ἀγουσὶ ῥωμαίοι καὶ ἀλεξανδρέισ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντεσ, πρὸσ τὸ πάντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ πάσχα ἐπιτελεῖν. καὶ ὑπέγραψαν πάντεσ οἱ τῆσ ἀνατολῆσ διαφώνοντεσ πρὸσ τοῦσ ἄλλουσ. Interpretemur Latine propter eos, qui græcè ignorant: Ex synodo Nicena de pascha: Sic autem acta sunt, quæ omnibus placuerunt, qui in sancta synodo conuenerunt temporibus pij in Deū, & magni Imperatoris Constantini, qui non solum episcopos superius descriptos in vnum congregauit, vt pacem nostræ genti faciat, sed & ipse in eorum cætu præsens conquirat, quæ ecclesiæ catholicæ conducunt. Quia igitur, postquam excussum & expensum est, oportere, ab vniuersis, qui sub cælo sunt, vno modo agitari Pascha, inuenta sunt tres partes orbis, quæ pascha concorditer agunt, vt Romani & Alexandrini, vna verò Orientis dubitat & disceptat, visum est, vt sublata omni quæstione & controuersia, sic etiam agant fratres, qui in Oriente sunt, vt Romani & Alexandrini, ac cæteri omnes, vt omnes vno die pascha celebrēt. Et subscripserunt omnes Orientales, qui ab alijs discrepabant. Hactenus ex synodo Nicena, quæ in vniufmodi obseruatione paschali, quam Magdeburgen. in epist. Pij & Victoris damnant, nihil nouum statuit, nisi, vt qui in Oriente discordabant, cum reliquis omnibus cuncti orbis, qui iam olim sicut Romani & Alexandrini pascha agebant, non discordarent. congruit cum hoc decreto epistola eiusdè conc. Niceni ad Alexandrinā ecclesiam, & Aegyptū, in li. 1. Theod. cap. 9. An igitur, audebūt ampliùs Magdebur. synodo Nicenæ cōtradicerē, aut quod statuit, condemnare, aut iam olim ante tempora synodi Nicenæ vniiformem obseruationē paschalem in cunctis cūcti orbis ecclesijs fuisse,

Quam necessaria iudicata fuit ab ecclesia catholica vniiformis celebratio Paschæ.

Decretū synodi Nicenæ de celebratione Paschæ.

Ex causa vniformis celebrationis pasche intelligitur eius necessitas.

Psal. 73.

Luc. 19.

Leo magnus.

*Secundū doctri-
nam Magd.
liberū est iu-
dizare.
Galat. 5.*

Galat. 4.

negabūt? mirificè itaq; congruit hoc decretum synodi Nicenæ cum episto-
la Victoris Pont. quam Magdeburg. negāt, in qua ad episcopum illius Ale-
xandriæ, quæ in Aſia est in Oriente, Theophilum ante synodum Nicenam
annis ampliùs 250. scripserat, vt eodem die Pascha agerent, quo Romani
agebant. Sed quia idcirco negabatis hanc vniformitatē paschalis obserua-
tionis, quia non credebatis necessariam esse, & libertati euangelij, quam
Apostoli prædicauerunt, repugnare vobis videbatur, cōsideremus paulisper
causam huius vniformitatis, vt ex causa necessitatem intelligatis. Quia
enim Iudæi Christum in festo suo paschali captum, crucifixerunt, vt sicut
sancti Apostoli in 5. libro Clementis de Cōstitutionibus Apostolicis inter-
pretati sunt, impleretur scriptura, quæ in psal. 73. dicit, Posuerunt signa in
medio solennitatis suæ, & non cognouerunt, Debemus, inquit, nos eorū
interitum, cū isti festum agitant, flere: siquidem & Dominus super ipsis
fleuit, quod tempus visitationis non cognouissent. Ob hanc igitur causam
sancti Apostoli, vt eis Dominus præcepit, nobis tradiderunt, vt transacto
æquinoctio post 14. Lunam, à qua Iudæi festum suum agitare cōperunt,
transactis diebus nostri ieiunij, ac nostri fletus pro peccatis nostris, & ruina
Iudæorum, primo die Dominico sequēte, pascha nostrum gloriosum vnifor-
mi obseruatione celebraremus, nè vnq̄ contingeret, vt cū illi in festo
suo lætabantur, & vsq; in hodiernum diem Iudæi lætantur, nos etiam cum
illis in pascha nostro lætaremur. Quæramus ergò nunc à Magdeburgensi-
bus, an hanc causam vniformis obseruationis paschalis ad seruitutem per-
tinere existiment, an potius ad charitatem & pietatem, & ecclesiasticæ reli-
gionis deuotionē, an non decet, (vt Leo Magnus ad Episcopos Galliarū &
Hispaniarum scripsit) vt diuinæ pacis cōsortio, sicut vna fide iungimur, ita
vna solennitate feriemur, & nè (vt idem ait) ecclesiastica deuotio aliquo
turbetur incerto? Si vniformis obseruatio paschalis, quam damnatis, non
est necessaria, vt diuina & Apostolica, pertinetq; (vt dicitis) ad humanæ tra-
ditionis seruitutem, ergò humana traditio est, ac minimè necessaria, nè cū
Iudæis pascha celebremus, quod necesse est, vt euenire possit, si libera est
obseruatio. Iudaizemus ergò, & cum Iudæis lætemur, ac rursus, qui cū Iu-
dæis in festo paschæ lætamur, quia iam, vt Paulus Galatis scripsit, vniuersæ
legis debitores sumus, agnū quoq; cum azymis, & reliqua omni cæremoni-
a Mosaica, comedamus. O Scribas doctos in regno cælorū, q̄ bellè, pfer-
tis noua & vetera de thesauro sanctæ scripturæ & paternæ traditionis, Nos
cū diem solennitatis paschalis vniformiter obseruamus, nō ppter ipsum
diem, qui solis ac cæli cōuersione conficitur, obseruamus: alioqui ad solis
iam ac cæli, ceu elementorū, culturam pertinere hoc videretur, vt id per-
tinebat, quod illi Galatæ faciebant, obseruantes dies, menses, tempora &
annos, qui illorum cōuersione fiūt: sed potius obseruamus propter gloriā
Dominicæ resurrectionis, quæ post obseruationem decimæ quartæ Lunæ
proximo die Dominico propter nostram iustificationem & salutem facta
est.

est. Qui enim de hoc die solemnitate paschalis propter mysterium resurrectionis Dñi ac salutis nostræ dixit per Prophetam, vt ecclesia catholica secundum traditionem maiorum interpretata est, Hæc dies, quam fecit Dñs: exultemus, & lætemur in ea. & rursus in eodem psalmo, Constituite dies solennes in condensis vsq; ad cornu altaris, nõne hunc diem salutis nostræ ad agendas gratias, & exultandum, ac capiendũ in eo lætitiã ad Dei gloriam, vniformiter obseruari iustè & sanctè voluit? Interrogemus adhuc ministros & superintendentes Luteranorum, si nos singulis diebus Dominicis memoriam gloriosæ resurrectionis feriando, & diuinis officijs seruando, vniformi religione obseruamus: ex quo factum est, vt illum ipsum Psalmum 117 quo prophetia resurrectionis & paschalis solemnitate continetur, diebus Dominicis omnes ecclesiæ catholicorũ canant, an non oportuit semel singulis annis vnum insignem diem Dominicum huius solemnitate vniformi quoq; obseruatione celebrare? vt sicut semel mortuus est Dñs noster, & semel resurrexit, semel quoq; passio eius lugendo, & semel resurrectio lætando celebretur? An, qui dixit, Hæc dies, quam fecit Dominus: hoc dixit, vt ab alijs diebus distingueret, quasi non omnes fecerit? aut qui dixit per eundem prophetam de hoc ipso die resurrectionis, Abraham exultauit, vt videret diem meum: vidit, & gauisus est: significauit ne aliquè diem esse, qui non sit suus, & à se factus? quis hoc dicat? dies enim resurrectionis, quam Abraham in Isaac, iam secundum deliberationem patris mortuo sine interitu, & ad vitam vocæ Angeli reuocato, tanquam in typo cum ingenti gaudio expressam vidit, vnde illum in parabolam Christi, scilicet mortui & resuscitati, sicut Apostolus ait, accepit: ille, inquam, dies propter singulare beneficium salutis & consurrectionis nostræ, in eo die factæ, dies Domini, & à Domino factus dicitur. Obseruatio ergo Domini diei toto anno vniformis per omnes mundi ecclesiã, nec ad culturam astrorũ, nec ad superstitionem obseruationis paganicę dierum, mensium, & annorum, nec ad ymbras Iudaicas, quæ iam præterierunt, pertinet, sed ad pietatem & religionem, ac gratam memoriam diuinorum beneficiorum, & ad diuinæ misericordiæ recordationem proficit: nec ad traditiones humanas, nec ad seruitutem referri potest. Nisi fortè beatum Ioannem supersticiosum, & traditionis humanæ authorem putatis, quia diem Dominicum obseruauit, non enim dixit in Apocalypsi sua: Vidi in quodam die, sed in Dominico die. Diem verò Dominicum appellauit, qui, vt Eusebius Alexandrinus antiquissimus pater, in homilia de die Dominico notauit, ante passionem Domini, primus dies appellabatur: postquam verò eo die resurrexit, vocatus est Dominicus, cuius vniformem obseruationem, tam necessariam & tam religiosam idem Dominus esse voluit, vt, nè quis aut ignoraret, aut discreparet, voluerit de se Domino, diem Dominicum vocari, de quo, vt dixi, prophetice scriptum est: Hæc dies, quam fecit Dominus. Cur igitur vniformis obseruatio paschalis, quæ semel fit per annum, à Magdeburgensibus

*Prophetia de
solemnitate paschalis.*

P. al. 117.

*De vniformi
obseruatione
diei Domini.*

Ioan. 8.

Hebr. 12.

Apoc. 1.

*Eusebius Alex-
andri. de die
Dominico.*

Cur Magdeb. obseruatione, vniforme Dominici diei non audeat reprehendere.

Quid excusare soleant heretici in obseruatione sua dierum.

Constitutio apostolica de die Dominico festo.

Eusebius Alexandrinus.

sibus reprehenditur in epist. Pij & Victoris? aut si hæc, quæ semel sit per annum, reprehendunt, cur vniformem obseruationem diei Dominici, quæ per vniuersum annum octauo quoque die replicatur, reprehendere non audent? credo, lapidationem à populis metuunt. non enim permittit Dñs, vt sic isti pereant, quos adhuc ad penitentiam expectat. Sed hic dicere solent isti, se etiam aliquam obseruationem dierum retinere, non tamen, quasi in ferijs sit religio: aut quasi fas non sit, tunc laborare, sed quia ratio, siue respectus politix & ordinis, non dierum, habeatur. Hæc enim nupèr legi in Commentarijs Augustini Marlorati Caluiniani in epist. ad Galatas. Sed respondeant mihi, quæso, Magdeburgenses, pro se, & pro Marlorato: politia ista, quæ dicit iste, estne politia Christiana, cuius respectus habeatur? Si est, & nos hoc quoque dicimus, omnem diem Dominicum obseruari non propter ipsum diem, neque propter ipsius diei veluti elementa & principia, ex quibus dies existit. fuerit hoc Gentilium, & illorum Galatarum, quos Paulus reprehendit, neque propter vmbas futurorum: fuerit hoc Iudæorum: sed quia ratio Christianæ politix, & ratio ordinis ecclesiastici cultus, sic secundum diuinam & Apostolicam traditionem postulat, vt beneficium salutis nostræ, id est, resurrectionem Domini grata & pia, ac crebra memoria vno modo per omnem Dominicum diem, & quotannis adhuc semel paschali obseruatione solenni, vno item modo & tempore, ac die celebremus. Vnde Clemens Romanus lib. 7. de Constitut. Apost. quem de politia inscripsit, id est, de vita communi Christiana, omnem Dominicum diem, resurrectioni Domini dicatum, obseruare in laudem Dei præcipit: hoc die qui laborat, non ipsum diem offendit, sed Dominum, cui dicatus est. Vnde idem Eusebius Alexandrinus, cuius paulò antè memini, in eadè homilia περί κηριακῆς, id est, de Dominico, in eos, qui pauperum operas die Dominico conducere, beneficentiæ & eleemosynæ loco ponebant, qui (inquit) dicant, χεῖρ ἡμῶν ἰσθίνας agite adiuuemus hodiè pauperes, non intelligentes grauius se peccare. nemo enim qui aliena rapiat, & pauperi impertiat, mercedem accipiet. Sic tu diem Dei nè fureris, nè eum pauperi tribuens, mercede careas. Vis pauperem adiuuare? nè diem Dei eripias: sed diem tuum illi præbe. cum tui serui, tuique mercenarij, atque aded boues tui operas tibi dant, tunc pauperibus opem feras. Sin autem quiete eos priuaueris, vt eis præbeas, scit Deus, cuius sit labor. Nè mandatum Dei transeas: nè scripturam audire desinas, nè furto diem Dei tollas: nè quiete Dominici mercenarios, & seruos tuos spolies. Hæc Eusebius. Hactenus de obseruatione paschali, & de obseruatione item vniformi omnium dierum Dominicorum, quæ ad illam vniformem Paschalem obseruationem Domini, & sanctorum Apostolorum traditionem, pertinet. De obseruatione verò dierum festorum, quibus memorias sanctorum celebramus, similiter non pertinere ad obseruationem dierum, quam Paulus in epistolis ad Galatas & Colossen. prohibet, etsi Lutherani omnes negent, apertè tamen docet scriptura sancta, eccle-

fia catholica interprete. vt cum Apostolus præcipit, inquit in epistol. ad
 Heb. Mementote præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum
 Dei, quorum intuentes exitum conuersationis, imitami fidem. Ecclesia
 enim catholica tam per Orientem, quàm per Occidentem vbiquè memo-
 riam sanctorum diebus, quibus ex vita, bonam confessionem confitentes,
 exierunt, festinè celebrat: an non est hoc meminisse præpositorum nostro-
 rum, & in eorum exitum intueri ad imitandum fidem & sanctitatem eo-
 rum? Rursus idem Clemens Romanus lib. 5. de Constit. Apostolorum, in
 eorum persona præcipit obseruare dies festos Apostolorum ad celebra-
 das eorum laudes in Dei nostri cultum. Si quis verò existimet esse hanc
 κακοπλασίαν, id est, ineptam fictionem, quasi non cōueniret, vt quidam di-
 cunt, Apostolorum modestiæ, vt dies sibi dicatos festos agitare præcipe-
 rent, respondeat, quæso, iste, quid ad modestiã interesse putet, dicere: Imita-
 tores mei estote, sicut & ego Christi: quod Paulus dixit, nõ immodestè,
 nisi fortè hoc etiam negaturus est, an dicere, In diebus exitus nostri cele-
 brate memorias nostras ad laudem Dei, qui nos dedit vobis magistros, in
 quorum exitum intuentes, fidem nostram imitemini? Sic ergò Apostoli di-
 em exitus sui celebrare iusserunt, vt diem exitus Iacobi fratris Domini, &
 diem exitus Stephani protomartyris in eodem libro de Constit. Apost. fe-
 stos agitare iusserunt. Deniquè sicut Dominus in euangelio Matthei dixit,
 Qui recipit vos, me recipit: & qui recipit prophetam in nomine prophe-
 tæ, id est, quia propheta Dei est, mercedem prophetæ accipiet: & qui reci-
 pit iustum in nomine iusti, id est, quia iustus Dei est, mercedem iusti acci-
 piet, id est, cum propheta & iusto remunerabitur. Iubet enim, ait Eusebius
 Alexandrinus, recipere prophetam & iustum, non solùm, vt illis benefaci-
 amus, sed etiam, vt ab illis adiuemur, præmium à Deo ferentes. Similiter
 ergò qui celebrat & laudat Martyres & sanctos in nomine sanctorum, id
 est, quia sancti Dei sunt, mercedem cum eis accipiet. Sed recitemus quæ
 idem Eusebius Alexandrin. in homilia de sanctis colendis scripsit: διὰ
 τούτο οὖν, ἐκέλευσεν ἡμῖν ἐπιτελεῖν τὰς τῶν ἁγίων μνείας, ἵνα δεξάμενοι τοὺς
 ὕμνουσ καὶ ἀκούσαντες τὰ ἐγκώμια δυσωπήσωσι τὸν φιλόανθρωπον θεὸν δεξα-
 σθαι χρονίουσ εὐχὰσ ἡμῶν: χρὴ οὖν τοὺσ μνείασ ἐπιτελοῦντασ τῶν ἁγίων ἐπιτε-
 λῆν αὐτάσ μετὰ πολλῆσ εὐλαβείασ. Ob hanc igitur, inquit, causam præcepit
 nobis memorias sanctorum celebrare, vt acceptis hymnis, & auditis lau-
 dibus, benignum Deum exorèt, vt preces nostras caducas admittat. Opor-
 tet ergò, vt qui memorias sanctorum celebramus, multa religione ac re-
 uerentia eas celebremus. Præcipit deindè inuitare pau-
 diebus ad prandium, καὶ λογίσασθαι, ὅτι μάρτυρεσ εἰσὶμ ὁὶ ἀριστῶντεσ, id est, & existi-
 mare martyres esse eos, qui prandent. Etenim si qui recipit, inquit, paupe-
 res in nomine Christi, Christum recipit, sicut ipse dixit: profectò, qui in
 nomine martyrum eos ipsos pauperes recipit, martyres recipit, & merce-
 dem

Heb. 13.

Constitutio
 Apostolica de
 diebus festis
 sanctorum.
 1. Cor. 11.

Matth. 10.

Eusebius Alex-
 and de san-
 ctis colendis.

Eusebius Alex-
 de sanctis ce-
 lebrandis, &
 orandis.
 Matth. 25.

Ffff dem

dem cum sanctis habet, sicut idem Dominus dixit, Qui recipit prophetam in nomine prophetae, mercedem prophetae accipiet. Sic sanctus Eusebius Alexandrin. de sanctis colendis & orandis sensit, & scripsit ex traditione Apostolica, quam in ecclesia Alexandrina reperit. quae observatio dierum ad colendos & celebrandos sanctos, usque in hodiernum diem per omnes ecclesias Orientis & Occidentis viget. Fuit autem hic Eusebius, ne antiquitatem eius Magd. ignorent, ante annos 1300. quem Anterus 20. post Petrum Pontifex, scribit in epistola sua, translatum fuisse ex parua ciuitate Alexandria. Vt igitur hunc locum finiam, si sancti cum in terra essent, legatione sicut Apost. ait, pro nobis fungebantur: cur non item in caelo, ac multo etiam magis, fungatur praesertim cum vita caelestis sanctorum, vt magnus Athanasius ait, tota sit *ἕνωσ ἀληθῶς, ἔρωσ ἀπαύστοσ ἐυχὴ ἐπίμωνοσ*, id est, perpetua laus, amor sine intermissione, & continua precatio.

De obseruatione dierum ad ieiunandum, & ad legendum in ecclesia scripturas, quomodo sit secundum scripturas, & rursus de obseruatione paschali item secundum scripturam. Cap. 18.

Est praeterea alia obseruatio dierum ad ieiunandum vitae Christianae utilis, quam Lutherani omnes similiter, vt illam festorum negat. Tradunt enim, ieiunandum quidem esse necessitate corporis castigandi, ne superbiat contra spiritum, sed non secundum regulam & praecipuum. sic enim ait idem Augustin. Marloratus in Comment. epist. ad Galatas, qui, vt audio, dignum iam pridem suo ministerio sortitus est exitum, id est, suspendium. Sed quae sit obseruatio ista dierum ad ieiunandum, non ad elementa mundi pertinens, neque ad paganitatem, neque ad Iudaicas umbras, sed ad regulam & praecipuum vitae Christianae & catholici ordinis, secundum Christi & Apostolorum eius traditionem, ipsa etiam ecclesia catholica per omnes mundi partes vbiq; testis & interpretis est, & quidem diuinae auctoritatis. Quod enim Dominus in euangelio dixit, cum responderet Pharisaeis, qui reprehendebant, quod discipuli Domini non ieiunarent, vt discipuli Ioannis, Venient dies, cum ablati fuerit ab illis sponsus, & tunc ieiunabunt in illis diebus, quis est nunc praeter istos, aut olim fuit praeter Aetrium hereticum, qui tunc non videret, aut nunc non videat implerum esse in ecclesia catholica? aut quis neget pertinere ad obseruationem dierum secundum regulam, quod Dominus dixit, ieiunabunt in illis diebus? Qui enim isti dies sunt, quibus ablati sunt? nonne quarta feria & sexta? quarta enim factum est principium auferendi eum, siquidem eo die facta est pactio a Iuda cum Iudaeis de prodendo Domino, sexta vero crucifixus est, quibus diebus per omnes ecclesias totius Orientis semper ab initio ieiunatum est, & usque in hodiernum diem ieiunatur, sicut illis a sanctis Apostolis traditum est. Ecclesijs vero Occidentis, vt earum deuotioni magis congruere visum est, ieiunium sancti Apostoli sexta feria tradiderunt, & pro quarta feria, sabbato: his enim